

Kedves Lajos!

Íde mellékelve küldök egy pár verset.

A minap vettem fölörölő leveledet; sicsem rea választolni, hogy szívesen leszek munkatárs. Nem tudom kapsad-e a levelet? Most még azt kell egyszer mindenkorra kijelentennem, hogy tőled, régi jó barátomtól szíveskedést nem fogadok el.

Mit írjak sorssomról? Te ismered az az üzeni éles rideg meddőségét, mely a komoly foglalkozás után nem ad élvezet. Félőzékenyen érzi ezt az ilyen magamféle árva ember kire nemcsak a jelen neherkedik egész súlyával, hanem bus magánosságában az emlékezés vissza idézi a szomorú múltat, mely nem egyéb mint a sorssali küzdelem meg nem szakadt láncolata... Azokas kik lelkesnek legkedvesebbek voltak, résztint a halál résztint a sorss ragadtá el! - s ha irodalmi pályámon végigtekintek, ott is kevés a vigasztaló; ezem mily csekély az mit lenyűgözött helyzetemben tehersem. Talán más körülmények között belőlem is vált volna valami! Azonban van, mit tudnom jól esik: hogy

lelkem

lelkem függéselenségét mindvégig megtartottam. —

Midőn több jó barátom után a sor végére téged is nemeslelkű nőddel együtt más helyre ragadtam s én egyedül maradtam: Dr. Károlyi Sámuel barátom volt az, még, ki előtt keblem, ha fájt, bizalommal nyílt meg, most már ő is oda van... örökre! S most itt állok egyedül borult, levert kedélylyel, többször ismieselve stáraidat: „Hová levél, háová levél óh lelkem ifjusága!”

De nem untatlak tovább, bocsáss meg ha fontos dolgaidban háborítottalak. Hisse könnyebbült szívem, hogy nehéz fájdalomat bizalmasan kiönt-hettem. — — —

Örömmel értesültem, hogy szép szám-mal gyűlték előfizetők a „Közszórára” de érzintem meg nem olyan szám az, mely vállasodhoz méltó volna s melyen az irodalom igaz barátjának szívéből lehetne örövendeni.

No de talán meghozza az a jövő, mit a jelen elmulasztott.

Mi

Mi hogy mieelőbb teljesüljön szí-
vükből ohajja

Nagy-Köröscön, januar 27^{én} 1863.

"Teresó" barátod
Losonczy László

J. 39. U. i. Bizalmasan megírom, hogy még
a „Köröscönnek” egy levelét se kaptam.
Te jól ismered engem - nem írnam
ett, ha föltehessem volna felőled,
hogy az eddig járt példányt kést-
akarva nem küldöd.

Fedves családodai tisztelem.

